

dag sine spor i koncentrationen af de sociale problemer, der vokser i bestemte kommuner, i bestemte kvarterer og i bestemte bebyggelser.

I SF er vi modstandere af, at enkelte kommuner alene skal løse den tunge opgave, og modsat, at der er kommuner, der ikke tager del i de fælles opgaver, nemlig at være med til at løse de fælles sociale problemer, vi har i samfundet. Hensigten med dette forslag er at sikre, at alle – også de økonomisk stærke kommuner – er med til at løse opgaven.

Jeg forstod bl.a. boligministerens, men også andres indlæg sådan, at man siger: Vi er enige i formålet, men vi ryster på hånden, når vi skal turde midlerne. Det synes jeg egentlig er det gennemgående træk i ordførertalerne undtagen i De Konservatives, hvor holdningen var, at folk kan flytte til andre steder, hvor man tager særlige sociale problemer, og så er der nogle af kommunerne, der får lov til at gå fri.

Hr. Tom Behnkes udsagn gik vel i virkeligheden ud på det samme: at der er nogle kommuner, der kan melde sig ud, og så står de andre tilbage med det store problem.

Det betegner vel meget godt de to partiers position med ikke at ønske at gå ind og lave et samfund, hvor vi regulerer forskelle. De skal have lov til at vokse vildt, og de skal have lov til at vokse frit. Det er der ikke noget overraskende i; jeg synes bare, det tydeliggør positionerne.

Boligministeren nævnte også i sit indlæg, at 90 pct. af kommunerne i dag opfylder de procentgrænser, som er første del af SF's forslag. Det vil sige, at dette forslag for 90 pct. af de danske kommuner ikke vil udgøre noget problem. Det er de kommuner, der opfører sig ordentligt; det er de kommuner, der erkender, at de også har en pligt over for de sværest stillede grupper i befolkningen. Det er fint, og diskussionen kan vel koncentreres til, om de 10 pct., der ikke deltager, skal have lov til at køre friløb, eller de ikke skal.

Hvis man vil udtynde de sociale koncentrationer, vi har, er der to veje at gå. Den ene er at bygge mere – det behandlede vi i det foregående forslag, og det vil man ikke være med til fra regeringspartierne side – den anden er at udvide den mængde boliger, vi har mulighed for at fordele de sociale problemer i, og det vil man heller ikke være med til.

Jeg er nødt til at sige dette her lidt tydeligt. Jeg synes dog, der var en åbning i fru Sonja Mikkelsens ordførertale, der gik på, at det var et spørgsmål om dokumentation, og den har jeg lovet vi nok skal komme med.

Men jeg tror, at det skuffer mange i boligbevægelsen, der føler, at nogle afdelinger, nogle områder er ved at blive tvunget i knæ af en udvikling, der er en konsekvens af de sidste 15–20 års samfundsudvikling i Danmark, der har at gøre med, at stadig større grupper har været lukket ude i en meget stor del af deres liv, og at de reagerer imod det.

Jeg underkender ikke de bestræbelser, der har været udfoldet og udfoldes i regeringens Byudvalg. Jeg anerkender, at de er gode og har en værdi, men jeg synes ikke, de løser de problemer, vi står over for.

Jeg tror, der er grund til at sige, at hvis vi ikke får brudt en negativ spiral i tide, kan vi komme til at stå med boligområder, der er kendetegnet ved, at de stærke lejere fraflytter, fordi de synes, det er et for problemfyldt område, og at vi så får en endnu større koncentration af sociale problemer.

Jeg er derfor meget uforstående over for, at specielt regeringspartierne afviser det ved at sige, at de er enige i formålet og synes, at tanken er rigtig, men ikke tør midlerne. De vil ikke være med til at give et reelt bud på, hvad vi skal gøre for at undgå koncentrationen af sociale problemer. Boligministeren, som jo er en sindig mand, siger: »Giv det tid.« Det her har været undervejs i et år, men problemerne vokser altså også hurtigt i øjeblikket, og derfor vil jeg bede om, at man under udvalgsarbejdet vil overveje, om der egentlig ikke var meget fornuft i at gøre dette – netop med henvisning til boligministerens egen opgørelse, der siger, at dette her ikke vil være noget problem for 90 pct. af kommunerne.

Det andet, vi foreslår, er mulighed for at opkøbe eksisterende ejendomme. Det gør vi jo også, og jeg tror, det var fru Pia Larsen, der i sit første indlæg var inde på, at vi ikke kun skulle bygge nyt, men også skulle sørge for udnyttelsen af den eksisterende boligmasse; det er lige præcis det, dette forslag drejer sig om. Det er jeg meget enig i dels af ressourcegrunde, dels fordi vi har en interesse i at få spredt befolkningen så meget som muligt, så vi får forskellige typer bomønstre side om side og ikke nogle meget stærke koncentrationer af den ene eller den anden art. Det har vi en interesse i for at holde de forskellige befolkningsgrupper samlet.

Det tredje, vi går ind i, er anvisningsretten, som vi gerne vil udvide. Jeg ved selvfølgelig godt, at boligministeren, da vi diskuterede Enhedslistens forslag om pensionskassebygge-